

Το κύμα συνταξιοδοτικής φυγής της γενιάς των Boomers, δημιουργεί ανησυχίες ως προς τις αντοχές του ασφαλιστικού μας συστήματος!

Αντώνιος Νικολόπουλος - Μαριόλης - Δημοσιολόγος - Γενικός Σύμβουλος ΑΔΕΔΥ - Γεν. Γραμματέας ΠΟΣΕ ΕΦΚΑ
antonisnikolopoulos@yahoo.gr

Η γενιά των «Boomers», δηλαδή όλοι όσοι έχουν γεννηθεί από το 1946 έως και το 1964, εάν δεν έχουν ήδη συνταξιοδοτηθεί, σίγουρα πρόκειται να συνταξιοδοτηθούν κατά την προσεχή 5ετία. Αυτός είναι άλλωστε και ο λόγος, που από το 2020, παρατηρείται ένα πραγματικό «κύμα» συνταξιοδοτικής φυγής, με περίπου ένα εκατομμύριο συμπολίτες μας, να αιτούνται συντάξεως από την Ηλεκτρονικό Εθνικό Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (ε-ΕΦΚΑ).

Συγκεκριμένα, ενώ το 2020, είχαν υποβληθεί συνολικά 175.705 αιτήσεις, το 2021 έχουμε μία πραγματική εκτόξευση του αριθμού των υποβληθεισών αιτήσεων, σπάζοντας κάθε ρεκόρ, αφού κατατέθηκαν 212.151 αιτήσεις.

Κάτι ανάλογο έγινε και την αμέσως επόμενη χρονιά, το 2022, με 211.133 αιτήσεις, ενώ το 2023 είχαμε μία μικρή κάμψη με 190.368 αιτήσεις.

Το 2024, όμως, είχαμε και πάλι υπέρβαση του ψυχολογικού ορίου των διακοσίων χιλιάδων αιτήσεων, φτάνοντας τις 201.000! Έτσι, κάνοντας μία άθροιση των προαναφερόμενων αριθμών αιτήσεων, έχουμε ως αποτέλεσμα τον αριθμό 990.357 (sic), που είναι πράγματι εντυπωσιακός αλλά και πολύ ανησυχητικός, τουλάχιστον ως προς την δημοσιονομική επιβάρυνση που επιφέρει στα οικονομικά του ΕΦΚΑ, αλλά και στον κρατικό προϋπολογισμό, καθώς αυτός συνεχίζει να γεννάει στην πληρωμή των συντάξεων, με τουλάχιστον 15 δις ευρώ το χρόνο.

Την ίδια στιγμή, ενώ αυξάνεται ο αριθμός των συνταξιούχων στην χώρα μας, έχουμε συνέχιση της πτωτικής τάσεως που υπάρχει ως προς τις γεννήσεις, αλλά και του αρνητικού συσχετισμού σε ότι αφορά τις γεννήσεις με τον αριθμό των θανάτων.

Έτσι, το 2020 είχαμε μόλις 84.764 γεννήσεις και 131.025 θανάτους, το 2021 85.346 γεννήσεις και 143.904 θανάτους, το 2022 76.095 γεννήσεις και 140.801 θανάτους, το 2023 71.455 γεν-

νήσεις και 128.101 θανάτους, ενώ οι εκτιμήσεις για το 2024 μιλάνε για 73.000 γεννήσεις και για 125.000 θανάτους! (Ανδ. Δρυμώτης, ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 26.01.2025).

Παρότι, λίγο πολύ, αυτή την παραπάνω ζοφερή εικόνα, την έχουν περιγράψει όλες οι μέχρι τώρα μελέτες που έχουν γίνει για το δημογραφικό πρόβλημα της χώρας μας, που επηρεάζει σε μέγιστο βαθμό το ασφαλιστικό μας σύστημα, δεν έχουμε την αίσθηση ότι η Ελληνική κοινωνία έχει προετοιμασθεί για τις συνέπειες που θα

υπάρξουν κατά τα προσεχή χρόνια και κυρίως μετά από το 2030.

Ήδη, οι συζητήσεις που γίνονται, όχι τόσο στην χώρα μας, όσο περισσότερο σε άλλες χώρες της Ενωμένης Ευρώπης (Γερμανία, Ολλανδία, Γαλλία κλπ), κινούνται προς την κατεύθυνση της αύξησης των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, σε σχέση πάντα με το προσδόκιμο ζωής, αλλά και με μία ακόμα παράμετρο - που θα πρέπει πλέον να μπαίνει επιτακτικά στην εξίσωση πρωτίστως από τους κοινωνικούς φορείς - και που δεν είναι άλλος από αυτόν του υγιούς προσδόκιμου ζωής.

Θα πρέπει να επισημάνουμε στο σημείο αυτό, σε ότι αφορά τη χώρα μας, ότι το 2008, η τότε κυβέρνηση Καραμανλή, διαβλέποντας την αρνητική εξέλιξη του δημογραφικού προβλήματος και ότι αυτό θα επέφερε στο συνταξιοδοτικό μας σύστημα, δημιούργησε το λεγόμενο ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΓΕΝΕΩΝ (Α.Κ.Α.ΓΕ.), με σκοπό να χρησιμοποιηθεί στο μέλλον, προς ενίσχυση των συντάξεων.

Σ' αυτόν τον αποταμιευτικό ουσιαστικά λογαριασμό, εισρέουν διάφοροι δημόσιοι πόροι, αλλά και η «εισφορά αλληλεγγύης» που καταβάλλεται από όσους συνταξιούχους λαμβάνουν ποσά άνω των 1.400 ευρώ ως μηνιαία σύνταξη.

Για την ιστορία να αναφέρουμε, ότι ο Α.Κ.Α.ΓΕ. κατά τη πρόσφατη δύσκολη περίοδο της οικονομικής κρίσεως και ιδίως σε αυτήν της επαπειλούμενης χρεοκοπίας το 2015, χρησιμοποιήθηκε για την πληρωμή των τρεχουσών συντάξεων, κάτι που ήταν τουλάχιστον παράτυπο, αφού ο ιδρυτικός του νόμος (ν.3655/2008), δεν το προέβλεπε.

Παρόλα αυτά, χάρις αυτού του κεφαλαίου αλληλεγγύης των γενεών, σ' εκείνη την πραγματικά δύσκολη περίοδο για τον τόπο μας, δεν είχαμε την αναστολή πληρωμής των συντάξεων, κάτι που εάν γινόταν, θα δημιουργούσε δραματικές επιπτώσεις.

Σήμερα, το συγκεντρωμένο αποταμιευτικό κεφάλαιο που υπάρχει στον Α.Κ.Α.ΓΕ., ξεπερνά τα 17 δις ευρώ και παρότι τα χρήματα αυτά, θεωρούνται ότι είναι σταγόνα στον ωκεανό ως προς τις τεράστιες ανάγκες που θα έχει το συνταξιοδοτικό μας σύστημα, δεν παύει να αποτελεί μία αισιόδοξη πνοή, που θα πρέπει να διαφυλαχθεί και αν είναι δυνατόν να ενισχυθεί, με ακόμα περισσότερους δημόσιους πόρους.

Έχοντας αυτά τα δεδομένα και χωρίς να έχουμε διάθεση να παίζουμε το ρόλο της Κασσάνδρας, θέλουμε να ελπίζουμε ότι το πολιτικό μας σύστημα και οι κοινωνικοί εταίροι, θα καταφέρουν να αρθούν στο ύψος των περιστάσεων και αφού αναλογιστούν τις μεγάλες ευθύνες που έχουν προς το κοινωνικό σύνολο και το Έθνος μας, λάβουν όλες εκείνες τις αναγκαίες κι επιβεβλημένες αποφάσεις, που αφενός θα αντιμετωπίζουν το δημογραφικό πρόβλημα, αφετέρου θα δίνουν πνοή και φιλή ζωής στο «αναδιανεμητικό» συνταξιοδοτικό μας σύστημα, πριν να είναι αργά για δάκρυα...